

ZADANIE: ZAUFANIE

Poruszane zagadnienia:

- zaufanie
- różnorodność

Czas trwania: 45min

Cele ogólne:

- refleksja nad pojęciem zaufanie na przykładzie zaufania do innych osób
- przypomnienie i utrwalenie podstawowych zasad bezpieczeństwa w kontaktach z nieznanymi

Cele szczegółowe:

- argumentowanie
- aktywne słuchanie
- ćwiczenie pamięci

Formy pracy:

- zbiorowa,
- grupowa
- indywidualna.

Metody:

- wspólna praca w kole
- gra oparta na pedagogice przeżyć

Środki dydaktyczne:

- bajka „Tosia odkrywa czekoladę”
- przepaski do zawiązania oczu do gry w „mój przyjaciel drzewo”
- ewentualnie kartki z rysunkami postaci do ćwiczenia z pytaniami
- dwie kartki z symbolami „Tak” i „nie”

Przebieg:

1. Wspólnie z dziećmi przypomnijcie sobie początek historii Tosi. Dlaczego misia zdecydowała się wyruszyć w swoją podróż?
2. Kogo spotkała podczas swojej podróży do źródeł czekolady? Prześledźcie kolejne etapy jej drogi, zwracając uwagę na osoby, które jej towarzyszyły i pomagały. Za każdym razem ustalcie czy Tosia знаła osobę, z którą odbywała kolejny etap podróży?
3. Zapytaj dzieci, czy w prawdziwym życiu bezpiecznie jest wsiąść np. do samochodu z nieznaną osobą. Dlaczego? W jakim przypadku można to zrobić a w jakim nie? Dlaczego? Czy są wyjątki od reguły? Tak, nie dlaczego?
4. Zapytaj dzieci co według nich znaczy zaufanie i co to znaczy komuś ufać. Poproś je następnie, by w parach porozmawiały chwilę o tym, komu ufają. Możesz zaprosić chętne osoby do podzielenia się swoimi opiniami.
5. Poproś dzieci by dobrały się w pary. Zaprezentuj grę w parze z chętnym dzieckiem. Rozdaj każdej parze opaskę do zasłonięcia oczu i wyjaśnij, zasady zabawy. Jedno z dzieci zawiązuje oczy, drugie prowadzi do wybranego przez siebie specjalnego miejsca w sali, a następnie z powrotem na start. Następnie dzieci zdejmują opaski z oczu. Ich zadaniem jest teraz pójść tą samą drogą co poprzednio do specjalnego miejsca. Możesz tę część przeprowadzić również na dworze lub podczas wycieczki do parku, lasu (wtedy zadaniem dzieci jest znaleźć i doprowadzić kogoś do drzewa). Poinstruuuj dzieci, że muszą sprawić, żeby osoby z zasłoniętymi oczami im zaufały. Możesz podpowiedzieć, żeby prowadziły się bardzo wolno i uważnie oglądały otoczenie szukając przeszkód. Daj sygnał do rozpoczęcia zabawy i nadzoruj bezpieczeństwo dzieci. Po skończonej pierwszej rundzie daj sygnał do zamiany.
6. Usiądźcie w kole i porozmawiajcie o wrażeniach dzieci z zabawy.
 - Czy trudno było być prowadzoną/ym? Dlaczego? Co pomagało?
 - Co robili prowadzący, żeby osoby prowadzone im zaufały? Co było najskuteczniejsze?
 - Co znaczy zaufanie?
 - Ja się czujemy kiedy komuś ufamy?
 - Jak się zachowuje osoba, której można ufać?
 - Czy trudno było znaleźć miejsce do którego byli prowadzeni po zdjęciu opasek? Dlaczego? Co pomagało?
7. Podziel salę na pół przyklejając na podłozie taśmę malarską lub np. rozkładając sznurek. Wyjaśnij dzieciom, że będziesz czytać stwierdzenia a one powinny ustawić się po stronie TAK lub NIE w zależności od tego, czy się z nim zgadzają.
 - a) Nieznajoma Pani podchodzi na placu zabaw i daje Ci cukierka. Poczujesz się?

b) W zatłoczonym sklepie zgubiłaś/eś rodziców. Podchodzi nieznajoma osoba, bierze Cię za rękę i proponuje, że pomoże Ci ich znaleźć. Idziesz z nią?

c) W parku tata koleżanki proponuje pomoc w nauce jazdy na rowerze. Zgadzasz się?

Po każdym odczytanym stwierdzeniu daj dzieciom chwilę na ustawienie się po właściwej stronie taśmy. Następnie poproś chętne osoby z każdej ze stron o podanie argumentów na poparcie swojego zdania. Po każdej wymianie argumentów daj szansę na zmianę zdania i przejście na inną stronę linii. Zapytaj dzieci, co by musiało się stać, by zmieniły zdanie? Czy gdyby to była np. mama koleżanki a nie osoba nieznajoma to poszłyby z nią? Na koniec poproś dzieci o stworzenie listy podstawowych zasad bezpieczeństwa, listę powieście w sali i podziękuj za udział w zajęciach.

Materiał powstał w ramach projektu „Zrozum świat – przedszkola” (ang. World from Our Doorstep) współfinansowanego przez Komisję Europejską oraz projektu „Bliżej świata” współfinansowanego w ramach programu polskiej współpracy rozwojowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP w 2014 r.

Materiał jest dostępny na licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 3.0 Polska. Pewne prawa zastrzeżone na rzecz Instytutu Globalnej Odpowiedzialności i partnerów. Zezwala się na dowolne wykorzystanie utworu, pod warunkiem zachowania ww. informacji, w tym informacji o stosowanej licencji, o posiadaczach praw oraz o programie polskiej współpracy rozwojowej.

Materiał wyraża wyłącznie poglądy autora i nie może być utożsamiany z oficjalnym stanowiskiem Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP.

